JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 3den APRIL, 1824. N. 14

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedu'e WM. LEE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten.

Dat wy noodig geoordeeld hebben onze Publicatie van den 3den October 1821 wegens het sein van alarm en het gene als dan zoude moeten geschieden, by deze in te trekken en op nieuw te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald.

1. Dat de schippers en schepelingen die behooren tot de binnen deze haven liggende koopvaardy schepen en geene vaste ingezetenen van dit eiland zyn, gedurende het allarm op hunne bodems zullen moeten blyven, ten ware zy mogten worden gerekwireerd om, tot veiligheid der plaats, of het herstellen der rust en goede orde mede te werken.

Het allarm sein zal wezen.

By dag: de Nederlandsche vlag omgekeerd opgeheschen, met vier kanon schoten.

By nacht: twee lantaarns onder elkander hangende en vier kanon schoten.

2. Dat alle veerponten, private ponten, kanos of boten, waar of dezelve zich ook in de haven of elders binnen het stads district het zy aan de stads zyde, aan de overzyde der haven, te pietermaay of op scharlo mogten bevinden, terstond voor het Fort Amsterdam zullen moeten worden gebragt; en zullen de tot dezelve behoorende pontvaarders daarby moeten tegenwoordig blyven om den vereischten dienst te bewyzen, op poene dat de nalatigen naar bevind van zaken en der omstandigheden zullen worden gestraft. De plaatselyke kommandant zal zorgen dat een toereikend getal dier vaartuigen gebezigd worde tot het afhalen van de genen die aan de overzyden woonachtig zyn en zich naar hunne posten moeten begeven; terwyl naderhand, naar gelang der omstandigheden, de noodige orders zullen worden gesteld opzigtelyk de ponten welke ten dienste der ingezetenen zullen behooren op de haven te blyven varen.

3. Dat als het *sein van oproeping van alle weerbare manschappen* gedaan wordt, de ingezetenen die niet onder de Schuttery sorteren, zich terstond naar het Fort Amsterdam moeten begeven om aldaar te worden ingedeeld, zullende geen ander sein zelfs niet dat van allarm hun aangaan; al waarom zy niet zullen behoeven op eenig dusdanig sein hetwelk hun niet aangaat uit hunne woning te begeven, veel minder op eenigen post te verschynen alwaar niemand zal worden toegelaten dan de genen die opgeroepen zyn en aldaar behooren.

Het bedoelde sein van oproeping zal wezen.

By dag: de Nederlandsche vlag omgekeerd boven eene roode vlag opgeheschen, met vier kanon schoten.

By nacht: drie lantaarns onder elkander en vier kanon schoten.

Gedaan op Curaçao den 26sten Maart 1824, het 11de jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in de Willemstad, te Pietermaay op Scharlo en aan de Overzyde dezer haven den 27sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal er geene noodzakelykheid meer bestaat ter langer aanhouding van de belastingen die by besluit van Gouverneur en Raden van Policie den 23sten July 1822 gearresteerd en den volgenden dag afgekondigd, geheven zyn tot vinding van het verschil tusschen de wezenlyke en nominale waarde van de toen tegen derzelver nominale waarde in omloop geweest zynde gestempelde gouden Johannissen.

En vermits al de nog circulerende bewyzen der afgekeurde Johannissen thans kunnen worden ingewisseld om vernietigd te worden.

Is goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald.

1. Dat de voormelde belastingen tot vinding van het verschil tusschen de wezenlyke en nominale waarde der gestempelde gouden Johannissen met ultimo dezer maand zullen vervallen, en na dien tyd voor afgeschaft zullen gehouden om dus niet meer gevorderd of betaald te worden.

2. Dat de papieren bewyzen der afgekeurde Johannissen van den eersten der aanstaande maand April af aan op dit en de onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba niet meer gangbaar zullen zyn, en dus door niemand zullen behoeven ontvangen of aangenomen te worden, maar uit de voorhanden zynde gelden van het daartoe bestemde Fonds ter vernietiging zullen worden ingewisseld, tot welken einde alle houders van de gemelde bewyzen dezelve tot en met ultimo der maand December dezes Jaars ten Kantore van den Hoofd Ontvanger alhier zullen moeten brengen om aldaar tegen derzelver bepaalde waarde voor gangbaar geld te worden verwisseld; als zullende geen der gemelde bewyzen na dien tyd ter verwisseling kunnen gebragt of aangenomen worden.

Gedaan op Curaçao den 22sten Maart 1824, het 11de jaar Z. M.'s regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op het 35ste artikel van het Reglement op het Beleid der Regering, het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart in deze Kolonie, volgens welke deze Raad de bevoegdheid heeft om Publicatien te doen wegens de pryzen van eetbare waren.

En in overweging nemende de noodzakelykheid die er bestaat om nieuwe verordeningen te maken nopens het gewigt en den prys van brood, als mede om de pryzen van versch rund, schapen, varkens en schilpads vleesch te bepalen, ten einde alle misbruiken deswegens ten nadeele van het algemeen, te verhinderen en voor te komen, dat broodbakkers en vleeschhouwers of slagers zich niet van de tydsomstandigheden bedienen om overmatige pryzen in de voormelde levensmiddelen te stellen en vorderen.

Is goedgevonden en besloten:

1. Alle vorige verordeningen en bepalingen omtrent de pryzen van brood en vleesch hierby in te trekken en te houden voor vervallen.

2. Vast te stellen zoo als hierby wordt vastgesteld.

Dat het Officie Fiscaal de bevoegdheid zal hebben om overal, zelfs in de bakkeryen of woningen alwaar brood verkocht wordt, hetzelve na te wegen.

Dat al het brood hetwelk mogt bevonden worden het bepaalde gewigt overeenkomstig het nieuw gearresteerde tarief, hetwelk op de fluctuerende markt pryzen van het Noord Amerikaansche meel gegrond is niet te houden, als verbeurd zal worden verklaard, om, van wege het Officie Fiscaal, onder arme en behoeftige lieden te worden verdeeld; en zal de gene door wien zoodanig brood zal zyn gebakken, bovendien nog, telkens verbeuren eene boete van vyf pezos van achten ten behoeve van den Raad Fiscaal voor een derde, den Onderschout en dienaren van Policie en Justitie ook een derde, en den aanbrenger het andere derde.

Dat voortaan het versch rund, schapen, varkens en schildpads vleesch tegen geene hoogere maar wel mindere dan de na te meldene pryzen zullen mogen worden verkocht, op verbeurte telkens, van eene boete ter somme van vyf en twintig pezos van achten ten behoeve van de koloniale kas, den Raad Fiscaal en den aanbrenger, edoch wanneer de Marktmeester zelf de ontdekking zal hebben gedaan, zal hy als dan het aandeel genieten, dat anderzins voor den aanbrenger zoude zyn.

De hoogste pryzen per pond zyn als volgt:

Van het rund vleesch, het beste stuk, drie realen.

Van het Schapen vleesch, het beste stuk, vyftien stuivers.

Van het Varkens vleesch, het beste stuk, tien stuivers.

Van het Schildpad, tien stuivers.

Zullende de zoodanige der slagers dewelke zich by herhaling aan het vorderen of nemen van hoogere pryzen, dan die welke hiervoren zyn bepaald, mogt hebben schuldig gemaakt, naar bevind van zaken van wege het Gouvernement kunnen en mogen verboden worden, om hunne nering langer voort te zetten.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 16den Maart 1824, het elfde jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 25sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 2den April 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten bouden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 2den April 1824.

PUBLIEKE VERKOOPING.

ALS daartoe behoorlyk geauthoriseerd zynde, zal den ondergeteekende Magazyn Meester van alle Ryks Magazynen alhier, voor rekening van gemelde Magazyn op aanstaanden Maandag den 5den dezer des morgens om 10 uren binnen het Fort Amsterdam op Publieke Vendu doen verkoopen.

Een party Ledige Vaten, Jenever Kelders met Flessen, Versletene Zakken, Oud Yzer, en eenige Porte Brisées, &c.

De Magazyn Meester voornoemd.
G. C. MULLER.

Den 25sten Maart 1824.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen weinige dagen dit eiland te verlaten, verzoekt al de genen die tegens hem eenige vorderingen mogten hebben, zich deswegens by hem te vervoegen vóór den 5den April aanstaande, ten einde hunne voldoening te erlangen; terwyl de genen die aan hem schuldig zyn aangemaand worden, om hunne rekeningen vóór dien tyd te betalen, zullende de ondergeteekende anderzins verpligt zyn de gewone maatregelen in regten tegens hen te laten in het werk stellen.

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 25sten Maart 1824.

DE ondergeteekende binnen eenige weeken met verlof voor den tyd van één Jaar dit Eiland zullende verlaaten, ten einde zich tot het arrangeren van Familie zaaken naar Nederland te begeven, roept mits dezen alle de genen op, die iets van hem te pretendeeren hebben om hunne rekeningen van den eersten April tot den agsten van dezelfde maand ten zynen kantore binnen het Fort Amsterdam inteleveren, en zy die hem iets verschuldigd zyn daarvan voor den agsten April betaling te komen doen.

Mr. H. R. HAYUNGA

Den 26sten Maart 1824.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen korten tyd te repatrieren, verzoekt allen die eenige pretentien ten zynen laste hebben dezelve by hem inteleveren en de genen die aan hem verschuldigd zyn om spoedige voldoening

J. KLOPPENBURG.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

J van Kleunen	Manuel Gonzales
Cheri Baltier	Juan Echeveria
S Echenagera	Jurriaan Boom
F Boreda	Benito Molinas
Concecion de Casas	Engel Hellyer
J Antonio de Habaners	Elizabeth Hellyer
David Pontilius	Pedro G del Castillo
F Castelli	Mr. Bennet
M Arocho	Guillermo Eltino
Jufvr. Gruner	Maria M Brill
Gracia Levy Maduro	Manuel de Arozameno
Alesina Visser	Josef Martis
Joan Nep. Bello	Louis Metayer
Juan Elisondo	Mait. José de Yrigoyen
Joaquin Pecanino	

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

27.	bark	Helena, Schoop,	Porto Rico
29.	golet	Dorothea, Hart,	Aruba
	——	Twee Vrienden, Eekmeyer.	dito
30.	bark	Groot Kwartier, Boniface,	P. Cabello
	golet	Cornelia, Möller,	Maracaybo
31.	——	Jong Jufv. Carolina, De Hachet,	Coro

APRIL.

1.	——	Madison, De Leon,	Maracaybo
	——	Maria, Chirino,	Porto Rico
2	lantja	Cosmopolite, Boom,	Coro

UITGEKLAARD—MAART.

27.	golet	Helena, Eltino,	Puerto Cabello
29	——	Virtus Cresens, Born,	Coro
30.	bark	Fanny, De Hachet.	Bonaire
	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
31.	——	Harmony Hall, Walter,	Rio-de-la-Hacha
	——	Pilot, Carrillo,	Porto Rico
	——	Favorite, Sicard,	La Guayra
	——	Amabie Lucia, Diedenhoven,	Puerto Cabello

APRIL.

2	bark	Anna Catharina, Dupyn,	Porto Rico
	golet	Maria Catharina, Dammers,	Coro
	——	Nancy, Bliss,	Baltimore
	——	Jacoba, Craane, jr.	Maracaybo

Op verleden Zondag kwam Z. M.'s brik de Kemphaan, van Suriname, laatst van St. Marten en St. Eustatius alhier aan. By deze gelegenheid hebben wy echter geene tyding hoegenaamd ontvangen.

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapt. C A Bodel, is op den 21sten January te Vlissingen aangekomen.

Te St. Jago de Cuba is er een besluit uitgegeven, behelzende een verbod, tegen den invoer aldaar van slaven, uit andere eilanden; de overtreders van dit besluit zullen gestraft worden, met eene gevangenis van 25 dagen, en de eigenaars der slaven zullen voor elken slaaf $500 boeten betalen; in geval van onvermogen om deze som te voldoen, zal dezelve door den schipper van het vaartuig waarop de slaven ingevoerd zyn moeten betaald worden en wanneer de slaven als matrozen staande de namen op de monsterrollen ingevoerd werden, zal zoodanig vaartuig dadelyk na deszelfs aankomst moeten vertrekken.

Sedert eenigen tyd heeft men in de Vereenigde Staten een' genootschap opgerigt ter ondersteuning der Grieken. Deze vergadering oproeping gedaan hebbende, aan de Amerikanen hen aanradende, dat ieder partikulier het zyne zoude toedragen, om in te zenden het gene zyne zuinigheid kan besparen, zyn er van alle zyden aanmerkelyke sommen ingekomen, welke door dit committé naar Griekenland overgemaakt worden. Wy vinden dan sedert eenen geruimen tyd, alle Amerikaansche nieuwspapieren gevuld met berigten van de bydragen die geschied zyn, het zy door de Godsdienstige of andere genoodschappen, het zy door toneel en andere vertooningen, bals en vermakelykheden, enz. ten voordeele van de Grieken, zoo heeft dikwyls een klein en gering dorp eene vry en aanzienlyke som tot dat edel doel bygedragen, doch onder andere advertentien, van dien aard vonden wy er eene die waarlyk grappig afsteekt by het ernstige van het onderwerp. Het is eene bekendmaking van eenen pruikemaker die eerst eene zwellende beredenering doet vóóraf gaan, wegens het groote en verhevene doel, om onze christelyke medebroeders tegen de Muzelmannen by te staan en eindigt met te zeggen, dat hy het haar naar de nieuwste mode snydt en zeer elegant kan kappen, zullende hy deze week het kap en snyloon, geheel en alleen ter benefice van de Grieken besteden.

Uittreksel van eenen brief, gedagteekend St. Thomas, den 18den February 1824.

"Wy vernemen uit brieven kortelings van Martinique ontvangen, dat er op dat eiland zyn aangekomen, twee linie schepen, verscheidene fregatten en drie duizend man troepen uit Brest; benevens twee brikken uit Toulon met krygsbehoeftens, geschutten en verscheidene artillerie kompagnien. Deze vaartuigen brengen bevelen uit Frankryk om accomodatien voor acht generaals en honderd en twintig staf officieren van minderen rang te maken. Deze aanzienlyke staf voorspelt de aankomst van eene zware armée. Men berigtte dat er aldaar 20,000 troepen meer verwacht worden. De bestemming van deze troepen is geheel onbekend; sommige zeggen dat dezelve bestemd zyn tegen St. Domingo, anderen verhalen weer dat het voor Porto Rico is, sommige gissen dat dezelve voor Costa Firma zal zyn."— *Uit El Colombiano.*

De Porto Rico Kouranten behelzen een rapport van den minister van marine aan den koning van Spanje wegens den toestand der Spaansche zeemagt; dezelve is in den hoogstmogelyken slechten toestand; de minister welke te Cadix de vaartuigen in oogenschouw nam, vond dezelve byna geheel van het scheepsvolk verlaten; wyl er niet de geringste som in kas was om de matroozen te ondersteunen; de weinige overgeblevene waren byna zonder kleeding, aan alle ellende en gebrek overgeleverd, zoo dat de minister uit zyne eigene zak eene somme voorschoot ten einde de noodige rantsoenen aan te koopen; hieruit blykt weder hoe hoogstnoodzakelyk het is voor Spanje om haren finantielen toestand te verbeteren.

Doch op welke wyze zal het Spaansche ministerie aanvangen om geld te bekomen?

By de vreemde bankiers? Deze willen dat de koning de geestelyke goederen zal verbinden of de mynen in Amerika aan hen verpanden, na dat de koning de onafhankelykheid dezer gewesten erkend heeft. Doch de geestelykheid wil niet dulden dat hunne goederen verpand worden; en bedreigen den eersten minister met de ban die dit zou willen aanvangen.

Zich tot de klooster geestelykheid vervoegen om geld te verschieten?

Deze zouden wel is waar den koning met eene aanzienelyke somme kunnen bystaan, doch dan zouden zy een glas wyn minder moeten drinken, en daar hebben zy geen lust in.

De adelyke goederen belasten?

Nimmer zal de Spaansche adel toelaten dat hunne privilegien, waarby zy vry van belasting blyven geschonden worden.

Belastingen op de burger klasse liggen?

Dit kan ook niet, want de meeste landeigenaars, werklieden en kooplieden, zyn gebannen of zuchten in de gevangenissen. Nu blyft er in Spanje nog over de massa van gemeen volk en ledigloopers die de benden van het geloof uitmaakten.

Een hoofdgeld plaatsen op de helfte van het volk, die de geloofs benden uitmaken?

Dit zou niet gaan, deze zyn geschikt om te plunderen, te rooven en moorden, doch geenszins om te werken en belastingen op te brengen,

Zich tot het hof van Rome vervoegen?

Ja, daar willen zy wel ontvangen, maar geen geld uitlenen; toen Spanje de mynen in Amerika had, gingen er millioenen pattenjes naar Rome, terwyl de soldaten, zelfs de officieren byna naakt liepen, waaruit dan ook de revolutie voortsproot; het hof van Rome wilde wel het Spaansche goud goedgunstig aannemen; maar om Spanje thans by te staan, hiertoe heeft het geene genegenheid.

Wy zien dus dat alle andere middelen om geld te verkrygen onmogelyk zyn, daarom moeten wy de wysheid erkennen van het antwoord der Spaansche klooster geestelykheid, gegeven aan het ministerie; zoo als wy het in de Engelsche papieren uit een artikel van Madrid lezen; "dat de geestelykheid zich zal vervoegen tot de koningin der Engelen, die Patrones van Spanje is, ten einde hare hulp ter redding van het vaderland afte-meken;" zy alleen toch is het volgens de bekende aanspraak des konings van Frankryk die de wapenen der Franschen heeft doen zegenpralen, die de konstitutie heeft vernietigd, die den troon en het altaar heeft hersteld; en zy alleen kan thans op voorbede der kloosterlingen het ministerie in deszelfs dringende verlegenheid helpen.

By de eerste aankomst van Europa zien wy dus met verlangen naar tyding te gemoet of de negotiatie aan die zyde wel geslaagd is.

De Jamaika Kouranten bevatten de addressen van de vergaderingen gehouden in de verschillende Engelsche kolonien in de West Indien tegen de acten van het parlement wegens de emancipatie der slaven. Eenige dezer stukken zyn opgesteld met gematigheid en juiste beredenering; andere zyn met hevigheid en verbittering geschreven, doch allen komen overeen met breed uit te meten de nadeelen die er zoo wel voor Groot Brittanje zelve zouden voortspruiten uit deze vrygeving als voor de West Indien; de gevolgen zouden dezelfde wezen als die van St. Domingo, en de Engelsche West Indien zouden ongetwyfeld in een tweede St. Domingo veranderen. Indien er verbeteringen en wyzigingen in de slaven wetten noodig zyn, dan is het niet in het parlement waar dezelve moeten gemaakt worden, waar men geen de minste kennis heeft aangaande de moreele en physike toestand der negers; doch op de kolonien zelven door het huis der vergadering aldaar, welke niet afkerig zyn om die wetten vast te stellen, welke het belang der kolonien en de menschlievendheid tevens vereisschen. Verders blykt het dat by het verhooren der oproerlingen te Demerary, Jamaika en de andere eilanden, alle opstanden ontstaan zyn uit de kwalyk begrepene parlements acten; de oproerlingen meenden dat zy in hunne regten verkort werden en zochten door geweld dat te verkrygen het gene zy dachten dat hun door de koloniale regering onthouden werd. De kwade geest welke ontstaan is door de overdrevene parlements verhandelingen heeft zich niet alleen geopenbaard in byna alle de Engelsche kolonien, maar zich ook tot de Fransche uitgestrekt; doch door de aankomst van vele duizend man Fransche en Engelsche troepen ter versterking der garnisoenen in de West Indien heeft men thans van de zyde der negers niets meer te vreezen; de uitslag van de smeekschriften der gezamenlyke Britsche kolonien, het Britsche gouvernement overgeleverd is nog niet bekend, doch men vleit zich dat dezelve gunstig voor de kolonisten zal wezen.

Om te vergelyken den toestand der negers en die der geringe klasse in Engeland, halen de Jamaika Kouranten vele voorbeelden aan, getrokken uit de laatste Londensche papieren, wegens de ellende, die onder de laagste klassen aldaar heerscht; zoo ontdekt men van tyd tot tyd in de steegjens dezer stad door deze klassen bewoond, een huisgezin welke door gebrek aan kleeding en voedsel om komt; byv. eene moeder ligt ziek en uitgemergeld op een weinig stroo, naakte kinderen schreeuwende van honger liggen om haar, de vader door de ellende van zyn gezin getroffen, zonder in staat te zyn hen te helpen is door wanhoop krankzinnig geworden en gelykt meer op een geraamte dan op een menschelyk wezen; en dergelyke tafereelen meer.

Laat, zeggen de Jamaika papieren de opstellers dezer parlements akten de gansche West Indiën doorzoeken, tot in alle schuilhoeken der geringeren doordringen, doch nergens zullen zy eene vertoning ontmoeten van menschelyke ellende in dien hoogen graad als in Engeland plaats heeft. Zelfs is het lot der negerslaven veel dragelyker dan dat der werklieden in Engeland; een Schotsch werkman verricht meer werk in twee uren dan een neger den ganschen dag doet.

De Jamaika Kouranten merkens wyders op dat eene moord onlangs in Londen gepleegd aldaar zoo veel ophef gemaakt heeft dat alle de Londensche dagbladen vervuld zyn wegens het verhoor der misdadigers, (het was de moord aan zekeren Weare gepleegd) doch terwyl men zoo veel ophef maakt van een enkelen moord neemt het Parlement besluiten, welke ten gevolge konden hebben indien men dezelve niet rond uit verworpen hadde dat er duizenden op duizenden moorden uit voortgesproten zouden hebben.

Men is verders van voornemen in de Engelsche West Indien, dat als het Parlement deszelfs voornemens doorzet, van Groot Brittanje aftevallen en zich eene andere mogendheid als protektor te verkiezen.

Even als naar oude gewoonte heeft het conclave weer een Paus uitgekozen, die een zwak en ziekelyk oud man is; dan hebben de kardinalen hoop dat hy schielyk verhuizen zal en dat zy ook eens eene beurt krygen om Paus te worden; zoo vernemen wy uit Rome van den 21sten December dat Leo XII. zeer gevaarlyk ziek ligt en dat er weinig hoop op beterschap voor hem was. Z. H. had reeds gebiegt en het Sacrement ontvangen; hebbende zelve weinig hoop op herstel.

De ziekte van Z. H. zal zeer hinderlyk zyn voor de onderhandelingen welke thans tusschen het Heilige Verbond en het hof van Rome plaats hebben.

Volgens de Morning Chronicle en andere dagbladen zyn de bondgenoten in onderhandeling met zyne heiligheid; zoodra er eene expeditie

van Spanje vertrekt, zal Z. H. alle geestelyken in Zuid Amerika oproepen om zich aan den koning te onderwerpen; hunne gemeentens hiertoe aantemanen en met den ban te bedreigen de gene, welke zich niet tot de koninglyke party begeven. Z. H. zal in alle opzigten het Heilige Verbond bystaan met de wapens, die hem den Godsdienst verleend heeft.

Het is bekend dat de generaal Riego, op den 7den July 1822, den koning van Spanje tegen het woedende volk beschermd heeft, en dat buiten twyfel Ferdinand op dien dag het leven zoo verloren hebben zoo Riego zyn redder niet geweest were; toen het vonnis tegen dezen generaal geveld was, beriep hy zich op den koning en op de diensten, welke by Z. M. op dit tydstip bewezen had; doch het antwoord van den koning was, dat het regt zynen gang moest gaan.

OVERLEDEN—Op verleden Zaturdag, de Weled. Gestr. Heer J. B. H. Rabsinne, 2de Luitenant by het Korps Sein en Battery Wachters alhier. Des namiddags is deszelfs overblyfsels met de verschuldigde militaire eerbewyzingen ter aarde besteld.

Op den 15den January d. j. te Paramaribo in Suriname, in den jeugdigen ouderdom van 19 jaren, de Weled. Gestrenge Heer Pieter DeVeer. Tweede Luitenant by het Garnisoen aldaar, zoon van Z. E. Abm. De Veer, Gouverneur van gemelde kolonie; van welk smertelyk verlies wordt by deze kennis gegeven aan zyn Ed Vrienden en Familie.

Op den 28sten February de Heer Samuel De Lanooy Beeldsnyder; en op den 14den November v. j. de Heer J. Brink; de eerste zoon en de andere kleinzoon van den Weled. Heer T. B Beeldsnyder, eene oude en geachte inwoner dezes eilands.

His Majesty's brig Kemphaan, arrived on Sunday last in this port from Suriname, last from St. Eustatius and St. Martin. By this conveyance no intelligence has been received.

ROBBERY AT ST. THOMAS.

On the night of the 25th and 26th of last month the Store of Messrs Saubot, Joubert & co. was broken open and taken there from: an iron chest containing in specie the sum of $2956 42 ct. a small mahogny box belonging to Mr. P. Pellot, planter in Aguadilla.

A porto folio containing several effects and various particular papers of the partners of the copartnership and other important papers, and some bills of exchange of great value. There were also stolen 5 ps. Piattillas and 10 ds. Russia sheeting. A reward of 400 dollars is offered by Messrs. Saubot, Joubert. & co to any person who will give information of the Thieves, or for the recovery of the stolen property.

Extract of a letter dated Puerto Cabello, 28th March 1824.

"Yesterday afternoon, a French brig of war lay off and on this harbor, two officers of which came on shore to inform this government, that a French schooner was plundered by a brig mounting 14 guns, under Colombian colors, supposed to be a pirate."

Extract of a letter dated Cuba, Feb 7, 1824.

"Morales is constantly in the Havana, and lately sent the ship Five Brothers here to carry 150 officers directly to Spain, which vessel is to sail on the 12th inst."

"*Paris, Dec.* 29—The plan to which I allude on Thursday, as being under discussion, for relieving at once Spanish finances, and terminating every hostile project against South America, is substantially correct. It was proposed to the French and Spanish governments by certain bankers who would be willing, under certain conditions, and with certain guarantees to carry into execution. The advances which they would make, if their propositions were accepted, would be sufficient to indemnify France for her exertions in the pacification of Spain to pay the sum due by Spain to Great Britain for losses incurred in the West Indies, and to enable his Catholic majesty to meet his financial difficulties, without dislodging the monks or selling their convents. Their propositions are—that Spain should acknowledge, without reserve, the independence of the South American states, and transfer to the new company all the rights which she at present claims. It is well known for instance, that the government of the mother country had great property in machinery, &c. &c. for working the mines; that in Mexico and the other provinces, his most Catholic majesty possessed estates, palaces, and other kinds of crown property. All those would be ceded to the company of contractors. To this company likewise would be ceded all the advantages or grants which the different states would be willing to afford for the general acknowledgment of their independence. There are still Spanish troops, for instance in Peru; Mexico is not yet tranquilized; and none of the provinces enjoy that peaceful security to which they would attain, if they were assured that no hostile attempt would be made upon them from Spain or Europe. In order, therefore, that these troops might be withdrawn, and this security established, all the provinces might be induced to make a contribution in money, which would go to indemnify the contractors.

"The French and Spanish governments have hinted at the possibility of establishing a constitutional government in South America, and placing at the head of the different states, Bourbon princes or infantas. To this the framers of the plan, or the contractors, object. They refuse to advance them money on any other condition than the absolute independence of all the states, as they *now exist*. Mr. Parish is gone to Vienna, to lay the propositions of the contractors before prince Metternich. The plan will require a long time to be matured. Congress must finally decide on its adoption. What will England say to this?"

Shades of Munchausen and of Ferdinand Mendez Pinto! behold the spirit of invention is still extant among us! Nay, not only extant, but flourishing—for we doubt whether the boldest of thy flights surpassed this glorious fable of "great company of European bankers," who are about to set up in business for themselves, and barter their money bonds of sterling value, for depreciated politico colonial bonds Let us examine a little the component parts of this marvellously wise scheme.

The "great company are to advance money for Ferdinand's necessities, provided he will give them in return the "independence of South America," all the rights which he at present claims there," "property in machinery," "produce of mines," estates," "palaces," and "other kinds of crown property;" together with "all the advantages of grants which the different states would be willing to afford for the acknowledgement of their independence," "the exclusive privilege of trading with South American republics," or "granting licences to trade with them;" and lastly, "the European powers must, in a general congress, stipulate to prohibit their other subjects from sending ships to South America,"—Postscript. "Even if there is any possibility of re conquering Mexico, Spain will cede her right to this company"

Now let us stop to take breath awhile. It is sagely remarked by the writer of these miracles that they cannot be brought to pass "in a day." No—nor in a century. Take our words for it, gentlemen of the "great company." His most Catholic majesty, indeed, if he knows how to drive a good bargain, will jump at your offer, notwithstanding, and gladly give you all he has to give, of South American mines, palaces, and "other crown property," for your hard cash—But when you, or your agents, go to take possession of the aforesaid goods and chattles, we have a notion you will find several awkward things to manage. But we forgot there is to be a general congress forthwith—and the great powers to ratify the bargain of the "great company," and not a single European nose, whether jew or gentile, is to dare to show itself on the other side of the Atlantic, without a special permission from the great company. Still, however, we do not see—so dull of apprehension are we—how the great company, even if they should be backed by the great powers, (unless they are also backed by great armies, great fleets, and great guns) are to make the Mexicans, the Colombians, the Buenos Ayreans, the Chilians, and the Peruvians, enter into their scheme South America might happen to have a will of its own, and a strong inclination to buy and sell with whomsoever it choose. This is a possible dilemma, which of course will be provided for whenever the congress meets, and before the money is paid down.

But such, readers, is the Manchausen loan.—We are informed its appearance, so grave, so portentous, and so circumstantial, has produced one of the merriest days in the city that has ever been known, even at this merry season. As a professed *hoax*, it would have, been excessively dull and stupid; but being a solemn serious, and matter-of-fact-affair, it is, in reality, one of the best *hoaxes* we have ever known.

FROM AMERICAN PAPERS.

The public may expect to be amused with the chagrin that will be doubtlessly manifested at an avowal so directly interfering with the ulterior views of the Holy Alliance. However the continental powers may have been encouraged in arrogant pretension by the supposed pacific determination of Great Britain—the resolute decision of the United States not to admit the continental system on either of the American continents, presents an obstacle to surmount which were beyond the strength of the alliance. There remains then only the alternative of relinquishing the project, with the best grace that circumstances may admit.—*British Traveller.*

In proportion as public respect and confidence, the only solid foundations of a government whatever may be its form, crumble away beneath the feet of Ferdinand and his servile ministers, they and their foreign auxiliaries are driven to the fruitless labour of catching at straws, and attempting to realize the most absurd and desperate chimeras. It is perfectly evident from the tone of the Ultra royalist newspapers, French and Spanish, that the re-con quest of America has now become the forlorn hope of the cause of legitimacy in Spain. Without the revenues of the precious colonies, those of the Spanish church must ere long be appropriated—in other words, confiscated—to the famine which devours the state in all its departments, and every man in his senses knows that the dollars of Mexico are forever *gone*.—Not so the Bourbon cabinets. Facts and arguments to them are, on that subject, equally unavailing. The Etoile of Tuesday last distinctly assures us, that the men of war San Pablo, San Blas, and three corvettes, are arming in the port of Cadiz—that the expedition is destined for the Pacific,—and that with this maritime succour, the "viceroyalty" of Peru will soon find itself in a condition to destroy the revolutionary army of Chili, as well as the forces from Terra Firma, (Colombia), which now desolate that beautiful region. In what, then, consists the Peruvian viceroyalty? In Canterac and his army! In one word, then, they are destroyed.—The same day has brought us both text and comment—the Etoile, and the correspondence from La Plata. By the former, the viceroy is to receive help from Spain; by the latter the viceroy *has* been placed beyond the reach of succour. The troops of Colombia have attacked and demolished his army, the last feeble prop of Spanish legitimacy. Bolivar was fast approaching the great scene of action, and the force which was to serve under this virtuous and illustrious commander was nearly 12,000 men; almost as many more were engaged in occupying other points of Peru, so that the interests of the "viceroyalty" are likely to require something more than the aid of two armed ships and three sloops of war from Cadiz. In one word, the die is cast, the game is ended—an expedition sent against the United States by Spain might be more speedily crushed, but not more certainly than any she, or France in masquerade, can launch against the South American republics. Were it otherwise, it would be of little moment. If the new states of America be weak, which they are not, England is strong enough to support them, Should England abandon this noble and imperious duty, North America may perform it for her, and punish her by enjoying the consequent advantages unrivalled.—The Holy Alliance may issue its manifestoes, it may placard free nations, it may send a regiment of Pazzos to intrigue and corrupt, and undermine and menace, to make virtue a name, and servility a religion, wherever sordid, shallow, or pusillanimous minds are to be found misconducting the great interests of a supine and indifferent society; but against America, it is a warfare altogether unseasonable and feeble. The mass of the American population, high and low, lay and clerical, are full of the spirit of revolution; they have been relieved and raised by the change; it animates and cheers them—it opens for them the road to riches and self-respect. Force would be ridiculous against such a community; corruption would have few materials on which to operate; and intrigue, as in Mexico, would lend its vicious agents to a dungeon.—*Times.*

ALLIANCE BETWEEN COLOMBIA AND MEXICO.

The Louisiana Advertiser of the 3d contains the last articles, beginning at the 11th, of *an alliance between the republics of Colombia and Mexico* The preceding articles had not been received. The government agrees to support each other in their independence, and engage to use their good offices to obtain the co-operation of all the South American States, for the same object The 17 h article binds the contracting parties not to accede to any demands of indemnification, tribute an exaction which the Spanish government or any nation in its name or behalf may set up for the loss of the ancient supremacy of the mother country.—They also bind themselves not to enter into any treaty with Spain, or any other nation to the prejudice of their independence, but that they shall sustain on all occasions their mutual interests, with the dignity and energy becoming a people free and independent; friends, brothers and confederates.

The same paper contains the report of a committee of the people of Mexico on the subject of a proposed constitution for that country.

Jamaica, Jan. 23—The following is the copy of a decree received from St. Jago de Cuba at the Commercial Rooms, and requested to be published in this island:—

DECREE.

"Repeated prohibitions have been issued by this government, against the introduction from other islands, of any negroes; it being known from experience, that all or the greater of them are criminals, or of bad habits.

"In order, therefore, to put a final stop to this evil, it becomes necessary for me to promulgate through those means within my power, that all persons, whoever they may be, foreigners or natives of this place, infringing the law on this point, will be punished by imprisonment for twenty five days, and the sum of five hundred dollars for each such negro will be levied on the owner thereof, or case of his inability to pay the same, upon the master of the vessel introducing them, and that evasions of the law may not be practised, by placing the name of such negroes on the vessel's papers, or reporting them as free persons, it will be required, that the vessels entering with such, shall at once depart therewith, and instructions to this effect are furnished to the commandant of the Moro, in the extent of a vessel arriving with any of this class of negroes, that he immediately place a guard on board, and transmit to me notice thereof. On this subject, also, have communications been made to the lieutenant of this district, and to the captains of the parties, of Mayari Abajo, Guantanamb, Santa Catalina, and Juragua, requiring that they be vigilant in carrying the edicts into effect, and making them responsible for their due execution. Moreover authorizing all persons to denounce those engaged in this illicit introduction at whatever point it may be attempted—The interest of this government rendering it necessary that an effectual termination be put to an abuse, so pernicious in its effect."

KUNST VAN BEZUINIGING.

Een gierigaard zat by den schyn
Van eene lamp, en—dronk zyn' wyn?
Dit was verkwisting, meende hy;
Hy at zyn' meel—en waterbry.
Toen komt een ander vrek, en zegt:
Vriend Kunst! men roemt van U met regt,
Gy zyt een virtuoos in 't sparen,
En ik ben daarin slecht ervaren;
Betoon my dus uw' liefde en gunst,
En leer my uwe guld'ne kunst.

Van harte gaarn, sprak Kunst tot Kluit,
En blies daarop zyn lampje uit;
" Vergeef, gy weet wel zelfs, Gebuur!
De olie is ontzettend duur,
En woorden vinden even ligt
Den weg tot de ooren zonder licht."

Ei ja, sprak Kluit, op alle wys;
En nu begon het onderwys.
Doch scheidde dra de Meester uit,
En schold geweldig op vriend Kluit:
" Stil in de school, en geen gewoel!
Wat krenselt gy zoo op uw' stoel?"

Eilieve! kreun U niet hieraan;
Gaf hem de leerling te verstaan.
De snyders, weet, ik haat ze en vloek,
Des dacht ik, myn' fluweele broek
Schaaft ligt zich op de stoelen kaal,
Het best, dat ik ze nederhaal.

De droes! riep Kunst, die vond is fyn;
En ik, ik zoude uw Meester zyn?
Neem my tot leerling aan; gy zyt
Een Feniks in de spaarzaamheid.

FROM EL COLOMBIANO.

Letters from Bogota of the 7th of January announce, that the most satisfactory arrangements are devising by the executive, respecting Mr. Zea's loan, and that Mr. Hurtado carries with him to England, instructions to recognize it fully and unequivocally, on satisfying himself of the regularity of the contractors accounts.

The occupation of Pasto by the seditious commanders Agualongo and Mecharcano, is stated in a letter from Bogota, as also that on the approach of general Mires they had taken refuge in the mountains. This statement is confirmed by the following official communications from general Mires as inserted in the Gazette de Colombia of the 11th of January.

Head-quarters of the division,
operating against Pasto.
Pasto 15th of Dec. 1823.

To the commander in chief of the division operating on Juanambu.

" In consequence of the happy success which has attended my attempt to possess myself of the territories of the enemy, and my consequent occupation of this city yesterday at midnight, with a well organized force, it becomes expedient for you to proceed to Juanambu on the 19th instant, and I will make a simultaneous movement in order to protect your advance.

God protect you, &c. &c.

JOSE MIRES."

" Postscript.—The division with which I propose to support you, will be stationed in the before mentioned city."

Extract of a letter from St. Thomas, dated the 18th February, received by the schooner " Fortuna."

" We learn by late letters from Martinique, of the arrival at that island, of two line of battle ships, several frigates, and three thousand troops from Brest; also two brigs from Toulon, having on board munitions of war and artillery to a considerable extent, with several companies of artillerimen. These vessels have brought instructions from France to prepare accommodation for eight general officers, and one hundred and twenty staff officers of inferior rank. So extensive a staff bespeaks the arrival of a large army. It is said that twenty thousand more troops are expected: one is lost in conjectures respecting the destination of this force.—Some assert that it is an expedition against St. Domingo; others that it is to take possession of Porto Rico; and some insinuate that it is for Costa Firma. A few weeks will solve these doubts."

Constrasted with the foregoing information is an article in the London Courier of the 9th of January, stating, " that the English government had addressed that of France on the subject of the expedition then fitting out at Brest; and that the result had fully satisfied the former power that it was very inconsiderable, and destined only to reinforce the garrisons of Martinique and Guadaloupe."

We have to observe, however, that ships of the line, and frigates are not usually employed on such service.

Madrid, Jan. 2—The king has issued the following decree:—

" The violence with which several corps of my army turning against my royal person the arms which I placed in their hands, forced me on the 7th of March 1820, to recognise and swear to the *Political Constitution of the Spanish Monarchy*, could not fail to attract the attention of all the sovereigns of Europe. Their thrones were endangered by the horrible attempt that was made against mine.

" Having become masters of the government, the conspirators and their accomplices did not hesitate to throw off the mask under which they had till then disguised the real object of their mysterious designs. Blinded by their triumph, they no longer dissembled that the constitution of Cadiz was not the final term of their desires, nor Spain, the sole theatre where the spirit of rebellion was to display its dreadful fury.

" The maxims of sedition and anarchy disseminated among the multitude; the spoilation and abasement of the higher classes; the coarse outrages by language and deeds directed against the majesty of my person and all my royal family; the usurpation, one while surreptitious, and at another, violent, against my legitimate authority; and lastly, the scandalous contempt of the holy religion of Jesus Christ, barbarously insulted and persecuted in the person of his ministers, left no doubt in the minds of the least reflecting, that in the dark machinations of secret societies, Spain was irrevocably condemned to cease being a monarchy.

" The revolutions of Naples, Turin and Lisbon, contrived one after another by the same means, and upon the same principles, completed the conviction of the sovereigns that no throne was secure, unless all the heads of the Hydra that threatened to devour the universe were crushed at once. Such was the noble and important object of their frequent assemblies. Certainly, but for the resolutions which for the salvation of the human race, prevailed at the congress of Laybach and Verona, a great part of civilized Europe, drenched in its own blood, would at this moment have been the prey of its ignorant and presumptuous reformers.

" A single effort of the powerful emperor of Austria was sufficient to stifle in a few days the insurrections of Naples and Piedmont. A similar effort of the most christian king likewise sufficed to bring down, throughout the Peninsula, the edifice of the constitution upon its authors. Emboldened by the presence of my well beloved cousin the duke of Angouleme, and his valiant army, the immense majority of my subjects hastened to overthrow the trophies that folly had raised to revolt, and to re-establish the ancient institutions which had been the source of prosperity to their forefathers. Led on by victory, the son of France flew to the banks of the Gaudalete, attacked and captured the Trocadero, filled my oppressors with alarms, and at length myself and army are free. Glory be to God!

" In the midst of the bitterness with which my heart is smitten at the aspect of the condition to which three years of suffering has reduced all my realms, I have seen with satisfaction that my Supreme Council of the Indies inspired with continual zeal for the good of my service, have been eager to propose to me, by its determination of October 30th, such measures as appear to them most proper to alleviate the evils produced by the revolution of the Peninsula in that part of my possession. Adopting the advice of the said council, I ordain as follows:—

1. Throughout all my American domains, a solemn *Te Deum* shall be chaunted in thanksgiving to the Almighty for the benefit which, in his infinite mercy, he has granted to the whole nation, in preserving myself and all my royal family safe and sound, in the midst of such great and continual dangers.

2. Throughout my said American domains the political constitution of the Spanish monarchy is forever abolished. Their governments are re-established in conformity to the laws and ordonnances existing previous to March 7th, 1820.

3. The political chiefs, the provincial deputations, the constitutional municipalities and their secretaryships and dependencies shall immediately relinquish their functions.

4. The audiences (courts of justice) newly established shall, in like manner, discontinue their functions.

5. The militia created by the Cortes, under the name of *National*, shall be dissolved immediately. The individuals who comprise it shall give up their arms and accoutrements before they return home.

6. The suppressed communities shall return to their convents, and be reinstated in all their property including such as may have been alienated, no matter by what title.

7. I confirm the recompenses and offices which may have been bestowed during the constitutional regime in my American possessions, provided, that in no case they are derived from the constitution, are not of new creation, and that those who have not obtained them have not rendered themselves unworthy by their conduct.

8. An exception to the provision of the foregoing article is, that every office which has been vacated by the dismissal or the unjust removal of the person who filled it, shall be restored to him, if he demands it, in preference to the person who may have taken his place.

" In consequence, I command my viceroys, courts of justice, captains, generals, governors and superintendants; and I beg and charge the very reverend archbishops and bishops, deans and chapters of the Metropolitan and Cathedral churches of my realms of the Indies, the adjacent isles and the Phillippines, to accomplish and carry into execution, every one, in what concerns him, my royal will, as expressed above.

" FERDINAND.

" Done at the Palace, &c."

REMARKS ON THE LATE INSURRECTION AT DEMERARA.

The late unhappy disturbances in Demerara, have too fully shewn the practical absurdities of the advocates of instantaneous emancipation. However we may admire their humanity, it is clear that we must repel their principles. The mistake of these persons, however, will occasion little surprise. Impressed with a conviction of the injustice of slavery,—they forgot in the warmth of their morality, the power of circumstance. They forgot that freedom is only a blessing while it is well understood. Now, it unhappily occurs that there exists a slight difference of opinion on this subject, between the speculators of Britain and the black population of the West Indies. Educated and worthy men, like Mr. Wilberforce or Mr. Buxton, may have tolerably correct notions on the great question of liberty. When they talk of emancipation,—they only think of happiness, and honesty, and justice. The only freedom that the negro troubles his head about, is, however, a toleration for idleness, robbery, and outrage. General terms are invariably vague and dangerous,—and ignorant persons are at all times apt to construe them in the manner best fitted to gratify their peculiar propensities. Nothing, therefore, can be more pleasing to the enervated inhabitant of a tropical country, than the hope of being well fed and clothed, without labour or whipping.—This simple fact is precisely what the orators of liberty do not appear to remember. They tell us that the negro is ignorant and degraded, and that we have made him so. This it is impossible altogether to deny. But they do not observe that this very ignorance and perversion form the most convincing argument against the immediate application of untried and dangerous theories. We do not trust an edged and pointed weapon into the hands of persons whom we know to be ignorant of the principles of liberality or mercy. We first endeavour to instruct them in the moral nature of the effects which it may produce, if used unwisely;—and, having fairly and slowly tried the strength of their comprehension,—we permit them to wield it.—Just in this manner must we proceed with the enslaved Africans. We must teach them what liberty truly is, (a difficult task enough), and having convinced them that it does not consist in running wild in the woods, or clapping their overseers in the stocks, we may then think of extending their privileges. At present it is absolute madness to talk of it. It is no doubt an absurd and wrong thing to reduce beings of the same nature as ourselves, to be the mere drudges of our pleasures and necessities;—but it would be no less monstrous to risk the lives and fortunes of persons, whom the character of the times has placed above them. What we do, let us do cautiously, and therefore surely. Besides,—parliament has no right to emancipate a single negro, without compensating the owner. This is an admitted principle of our colonial policy. Nay, so generally does it operate, that when an unhappy wretch chances to forfeit his life by a violation of the law,—his value is in every case made good to the owner. The law has created the system of slavery, and the law must therefore defend the property of every man who has adventured his substance under its protection. If there be a crime in the practice,—we ought not to sacrifice the planter of the West Indies as an atonement for our own injustice.—The sugar eaters, and coffee-drinkers, and cotton consumers of Britain, who occasion the demand for their produce, are just as much to blame, and may quite as fairly be deprived of their property, on that account, as the slave proprietors. The fact is, that in this country, happily surrounded as we are by the blessings of refinement, we form infinitely too erroneous an estimate of slavery. The very name is associated with racks, dungeons, and torture. It brings back all we have heard of a king John, of a Henry VIII. Now, this is quite wrong. The slave is by no means such an uncomfortable and miserable wretch as European benevolence would make him. His labour is not worth talking about. A Scotch labourer does as much in two or three hours as the wretched slave performs in a whole day. In fact, a cotton spinner in any of our great manufactories, whom no one but Cobbett or Cockney Hunt would call miserable,—is infinitely more a slave,—if slavery is to be estimated by close confinement, and absolute submission to masters and overseers,—than any one black labourer in our plantations. A few, and but a few cases of undue severity have been made good against the proprietors;—but are there not harsh and severe masters to be found even in this favoured climate?——But on the whole, experience has shewn that the colonists are fair and temperate in the exercise of their prerogatives. And it is their interest to be so. The loss of a slave is a most important diminution of property;—and in a climate so fatal as that of our western settlements, the highest attention and tenderness is indispensable to the preservation of life. The truth is, that too little attention has always been paid to the opinions of the several colonial legislators on this subject. Their members are, in general, slave proprietors, and, of course, open to prejudice;—but it cannot be disputed, that their knowledge of the habits and capacity of the negroes must be infinitely superior to our own.—It is no slight matter, therefore, to observe, that without a single exception, these public bodies are opposed to the schemes of European philantropists. Experience has proven, that the labour of white men cannot succeed in the West Indies. We must, therefore, support slavery, or give up the colonies. That the condition of the negro may be improved, with advantage to the owner, cannot be denied. But compulsion must always, in a great degree, be permitted. Man is in every climate inclined to indolence and apathy,—and to those who have no moral incitement to activity, a more vulgar stimulus must be applied.—*English Paper.*